

wiadomości wydziałowe

Szkoła Nauk Humanistycznych i Społecznych

Wydział Artystyczny

Zaproszenie na koncert

Zakład Dydaktyki Instrumentalnej IK i SM zaprasza na *Koncert Bożonarodzeniowy* z muzyką J.S. Bacha, kompozytorów baroku, romantyzmu i in., który odbędzie się **19 grudnia** o godz. 19.00 w sali 308 przy

ul. Energetyków 2.

Nastrojowy program zaprezentują: mgr Małgorzata Żimnicka (organy), studenci organów specjalizacji *Muzyka kościelna*, studenci grający na skrzypcach, wiolonczeli,

trąbce, flecie, gitarze. Słowo wiążące wygłosi Jarosław Czajko - alumn V roku Wyższego Seminarium Duchownego w Paradyżu.

Barbara Literska

Instytut Kultury i Sztuki Muzycznej - prezentacji ciąg dalszy

W błędzie jest ten, kto sądzi, że kształcenie muzyczne jest związane wyłącznie z wykonawstwem – ze śpiewem lub grą na instrumencie. Rzeczywiście, wykonawstwo (wokalne i instrumentalne) jest elementem „pierwszego kontaktu” dla każdego odbiorcy muzyki oraz dla adepta sztuki muzycznej, jednak do ukształtowania artystycznej sylwetki muzyka profesjonalisty niezbędne i konieczne są zagadnienia z zakresu teorii muzyki.

Czym jest teoria muzyki?

Jest działem muzykologii.

Czym jest muzykologia?

Jest humanistyczną nauką o sztuce muzycznej, a zakres poruszanych przez nią problemów jest bardzo różnorodny i najogólniej rzecz ujmując obejmuje: szeroko rozumianą historię muzyki; teorię muzyki; akustykę muzyczną; fizjologię muzycznego postrzegania i reprodukcji; psychologię muzyki; estetykę muzyczną; filozofię muzyki; etnologię muzyczną; socjologię muzyki i tzw. muzykologię stosowaną (pedagogikę, krytykę i technologię muzyczną).

W centrum zainteresowania teorii muzyki zorientowanej dydaktycznie, tzn. służącej przede wszystkim nauczaniu jest zapoznanie się z zagadnieniami wyjaśniającymi budowę utworu muzycznego. W tym znaczeniu teoria muzyki jest ściśle związana z nauką kompozycji tzn. ze sposobem budowania logicznej konstrukcji muzycznej.

Do wypełniania takich celów dydaktyczno-artystycznych służy kadra *Zakładu Teorii Muzyki IKiSM UZ*, której trzon stanowią kompozytorzy (prof. zw. Mirosław Bukowski; prof. UZ Zygmunt Herembszta, prof. UZ Juliusz Karcz; prof. UZ dr hab. Andrzej Tuchowski, mgr Tomasz Kienik), a ich działania

wspomagane są przez teoretyków muzyki (mgr Barbarę Literską, mgr T. Kienika) oraz muzykologów (prof. UZ dr hab. A. Tuchowskiego i mgr Rafała Ciesielskiego).

Grono kompozytorskie reprezentowane jest przez twórców poznańskich, wrocławskich oraz zielonogórskich - artystów cenionych w Polsce oraz za granicą. Dla potwierdzenia tego stanu rzeczy niezbędne jest przybliżenie ich dorobku artystycznego.

Laureat II nagrody na Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim w 1973 roku, wieloletni pracownik *Instytutu Wychowania Muzycznego WSPTK* w Zielonej Górze **prof. zw. Mirosław Bukowski** jest kompozytorem i dyrygentem na stałe związanym z Poznaniem. Jego kompozycje gościły na estradach wielu miast Polski: Warszawy, Krakowa, Szczecina, Poznania, Zielonej Góry i Żagania. Do jego ważniejszych utworów należą: *II Sonata fortepianowa*, *Espessioni per duo* na dwa fortepiany, *Allegro Symfoniczne*, *Swinging concerto* na perkusję jazzową i orkiestrę symfoniczną, trzy *Poemmesenne* na chór. W ostatnich latach swe zainteresowania twórcze artysta skierował ku muzyce wokalne, czego owocem są dwa cykle pieśni: na sopran i orkiestrę symfoniczną *Recueillement* do tekstów W. Korab – Brzozowskiego, wykonane na Festiwalu Muzyki Współczesnej „Poznańska Wiosna Muzyczna” (7.04.2000) oraz *Stances* - cykl pieśni na sopran i fortepian (wyd. WSPTK Zielona Góra – AM im. I.J. Paderewskiego Poznań, 2000).

Kompozytorem wrocławskim jest kwal. art. II st. **Zygmunt Herembszta**, Prof. UZ. Swą działalność kompozytorską rozpoczął w latach sześćdziesiątych utworem przeznaczonym na sopran i zespół kameralny *Do*

Safony (1964). Jest on twórcą muzyki orkiestrowej (*Sinfonietta*, *I Symfonia*, *Toccata*, *Wersje*, *Varianti b-a-c-h*, *Fluktuacje*, *II Symfonia*), kameralnej, instrumentalnej i wokálně-instrumentalnej, dokonał także licznych opracowań muzyki ludowej, pisał dla potrzeb teatru i telewizji. Z. Herembszta jest bardzo mocno związany z muzycznym środowiskiem Wrocławia, nie tylko jako kompozytor, ale również jako niezwykle wymagający pedagog, kształcąca kolejne roczniki studentów Wrocławskiej Akademii Muzycznej. Piastował on ważne dla uczelni funkcje – Dziekana Wydziału kompozycji, dyrygentury i teorii muzyki (1981-1984) oraz Rektora tej uczelni (1984-87). Był przewodniczącym wrocławskiego oddziału Związku Kompozytorów Polskich (1983-86). O jego obecności w życiu muzycznym Wrocławia świadczy niedawne wykonanie *Varianti b-a-c-h* na orkiestrę symfoniczną w ramach XXII Festiwalu Polskiej Muzyki Współczesnej *Musica Polonica Nova* (Wrocław 2000r.).

W zielonogórskie środowisko kompozytorskie wpisują się dwie postaci: A. Tuchowskiego oraz J. Karcza. Kw. II st. **Juliusz Karcz**, prof. UZ jest kompozytorem, uczniem prof. Andrzeja Koszewskiego, u którego realizował studia z zakresu kompozycji w PWSM w Poznaniu. W pracy twórczej satysfakcjonują go liczne wykonania jego dzieł, do największych sukcesów w tym zakresie zalicza dwukrotne wykonania utworów na wrocławskich Festiwalach Muzyki Współczesnej w 1976 i 1983 roku, a także na I Festiwalu Kompozytorów Ziemi Zachodnich i Północnych w Szczecinie w 1985 roku. Równie ważne są prezentacje utworów w okręgu Cottbus, gdzie we współpracy z kompozytorami niemieckimi, trwała oży-

wiona obustronna aktywność twórcza. Wielkim artystycznym przeżyciem dla kompozytora było wykonanie kantaty *Matka Boska Rokitniańska* podczas uroczystości koronacyjnych z udziałem władz Episkopatu Polski i wielotysięcznych rzeszy słuchaczy. Utwór ten dedykowany został Ojcu Świętemu w X rocznicę Jego Pontyfikatu. Także ważne dla J. Karczka było wykonanie wodewilu *Piastus* do tekstu Andreea Griphiusa, w wersji niemieckojęzycznej. Prawykonanie tej kompozycji odbyło się w Głogowie, późniejsze prezentacje miały miejsce we Wrocławiu, Bytomiu, Frankfurtcie, Düsseldorfie i Reckinghamen. W bogatym indeksie twórczości J. Karczka dominują kompozycje instrumentalne i wokalne - instrumentalne. Kompozytor nie unika wielkich form (opera *Piastus Symfonia Breve, Kantata Koronacyjna*), tworzy również utwory kameralne, miniatury instrumentalne, pieśni i utwory chóralne. W dziełach programowych podejmuje różnorodną tematykę, uwzględnia również akcenty ludowe i historyczne z regionu Nadodrza (*Ober-tas, Symfonia breve*). Obecnie obszar jego działań kompozytorskich skoncentrowany jest na twórczych instrumentacjach i opracowaniach dzieł innych autorów (J.F. Dobrzyńskiego: *Andante i Rondo Alla Polacca* na flet i orkiestrę symfoniczną; wyk. Nowa Sól, maj 2001; K. Kurpińskiego i A. Felińskiego: *Pieśni mszalne: Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei*, wyk. Nowa Sól, czerwiec 2001).

J. Karcz jest laureatem wielu nagród, wyróżnień i odznaczeń, otrzymał: nagrodę im. T. Szeligowskiego, Poznań 1973r.; I nagrodę i wyróżnienie na I Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim na utwór wokalny, Zielona Góra 1977r.; wyróżnienie na II Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim na utwór wokalny, Zielona Góra 1978r.; Nagrodę III stopnia Ministra Szkolnictwa Wyższego i Techniki w 1980r.; I Nagrodę Młodych Twórców „Złote Grono” za twórczość muzyczną w 1980r.; Dyplom honorowy Lubuskiego Towarzystwa Muzycznego w 1981r.; Stypendium Twórcze Wojewody Zielonogórskiego 1983/84; Dyplom Honorowy Ministra Kultury i Sztuki za upowszechnienie kultury muzycznej w 1986r.; Odznaka Zasłużonego Działacza Kultury 1978r.; Złoty Krzyż Zasługi w 1989r.

Z Ziemią Lubuską J. Karcz związany jest od roku 1975, kiedy to objął stanowisko

dyrektora PSM I st. w Żarach. Trzy lata później rozpoczął pracę w *Instytucie Wychowania Muzycznego WSPTK* i do dziś prowadzi tam przedmioty teoretyczne: harmonię, prope-deutykę kompozycji, instrumentację, naukę akompaniamentu fortepianowego. J. Karcz pełnił szereg funkcji: w *IWM WSP TK* przez dwie kadencje był kierownikiem *Zakładu Teorii Muzyki i Dyrygowania*, przez jedną kadencję był prodziekanem Wydziału Pedagogicznego WSP. Od roku szkolnego 1994/95 został powołany przez Departament Szkolnictwa Artystycznego MKiS na konsultanta w zakresie przedmiotów teoretycznych w szkolnictwie muzycznym II stopnia. W Lubuskim Towarzystwie Muzycznym działa jako wiceprezes i członek zarządu. Obecnie piastuje stanowisko Dyrektora *Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej UZ*.

Postacią o szerokich kompetencjach naukowych i twórczych jest dr hab. **Andrzej Tuchowski**, prof. UZ. Jest absolwentem Wrocławskiej Akademii Muzycznej, którą ukończył uzyskując dwa dyplomy z wyróżnieniem: w zakresie teorii muzyki (1978) i kompozycji (1983). W latach 1981-82 odbył roczne, podyplomowe studia muzykologiczne na Uniwersytecie w Southampton (Wielka Brytania) pod kierunkiem prof. Petera Evansa. W marcu 1988 roku uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego, a dziewięć lat później, na tym samym Wydziale obronił pracę habilitacyjną. Jest on autorem książek: *Symbolika oper Benjamina Brittena* (Zielona Góra 1990), *Benjamin Britten - dzieło, twórca, epoka* (Kraków 1994), *Integracja strukturalna w świetle przemian stylu Chopina* (Kraków 1996). W kręgu jego zainteresowań badawczych znajdują się przede wszystkim neoschenkerowskie metody analityczne oraz twórczość B. Brittena, F. Chopina, W. Lutosławskiego, K. Szymanowskiego.

A. Tuchowski jest naukowcem - muzykologiem oraz kompozytorem. Swoją talent twórczy dzieli między muzykę koncertową i teatralną. Jego utwory z nurtu tzw. „muzyki poważnej” były prezentowane na ogólnopolskich festiwalach muzyki współczesnej we Wrocławiu, Szczecinie, Poznaniu, Brzegu Opolskim i na festiwalach międzynarodowych w Würzburgu i Forst, a także na międzynarodowych kursach interpretacji muzycznej w Warszawie. Natomiast stała współpraca

z teatrami zaowocowała osiemnastoma kompozycjami teatralnymi. Stworzył on muzykę do utworów T. Różewicza, E. Szwarcza, St. Witkiewicza, M. de Cervantes’a, A. Fredry, J. Gersh’a, F. Dostojewskiego, D. Turnera, Mikołaja z Wilkowiecka, A. Głowackiego. A. Tuchowskiemu nieobca jest muzyka „łżejsza”, której przykładem jest *Cykl piosenek poetyckich* na głos altowy i fortepian oraz *Cykl utworów fortepianowych*. Do najnowszych jego kompozycji należą: dwa utwory dydaktyczne na akordeon *Jazz-toccata i Ballada* (wyd. ASTRA Łódź 2000), *Duo na dwa akordeony* (wyd. AMFC Warszawa 2000); *Akwarele* (do słów T. Micińskiego) na chór żeński *a capella* (prawykonanie: Zielona Góra 26 maja 2001).

A. Tuchowski otrzymał wiele nagród i wyróżnień za działalność naukową (Nagroda Ministra Edukacji Naukowej w 1988r.; Nagroda Naukowa Prezydenta Miasta Zielona Góra w roku 1994) i kompozytorską (na XXVII Ogólnopolskim Konkursie Młodych Kompozytorów ZKP Warszawa 1984 - za utwór *Sygnaly*; wyróżnienie na Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. A. Krzanowskiego - za *Sonatę akordeonową* Czechowice-Dziedzice 1991; I nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim w Castelfidardo (Włochy) za *Te lucis ante terminum* na akordeon solo 2000r.).

Aktualnie A. Tuchowski jest Dziekanem Wydziału Artystycznego UZ.

Pracę dydaktyczną powyżej zaprezentowanej, wielce zasłużonej kadry profesorskiej wspomagają młodszy pracownicy: muzykolog mgr Rafał Ciesielski; kompozytor oraz teoretyk muzyki mgr Tomasz Marcin Kienik oraz pisząca te słowa - teoretyk muzyki, mgr Barbara Literska. Celem zabiegów dydaktycznych wszystkich pracowników *Zakładu Teorii Muzyki* jest wyposażenie naszych przyszłych absolwentów w bagaż umiejętności praktycznych (harmonizowania, aranżowania, instrumentowania, komponowania) oraz w zasób wiedzy czysto teoretycznej (z zakresu szeroko rozumianej historii muzyki). Gdy połączymy te dwa aspekty z umiejętnościami wykonawczymi (o których była mowa w listopadowym numerze UZ) uzyskujemy pakiet, bez którego nasz absolwent nie mógłby zaistnieć - ani w pracy twórczej, ani w działalności dydaktycznej.

Barbara Literska

Wydział Humanistyczny

Instytut Filologii Germańskiej

Sprawozdanie z międzynarodowego kolokwium studenckiego Krzyżowa 5 – 11 listopada 2001

Instytut Filologii Germańskiej naszej uczelni współpracuje od 12 lat z uniwersyte-

tem w Vecheie (RFN) oraz z uniwersytetem w Angers (Francja). Owocem tej współpracy

są między innymi międzynarodowe trójstronne kolokwia studenckie, które odbywają się

zamiennie w wymienionych krajach. Dotychczasowe kolokwia stały na wysokim poziomie merytorycznym i odbywały się zawsze w bardzo przyjaznej i serdecznej atmosferze. W roku obecnym rolę gospodarza pełniła nasza uczelnia (odpowiedzialne za organizację kolokwium były Lilianna Sadowska i Gabriela Lis).

Na tegoroczne spotkanie zaproponowano temat: „Integracja europejska w XXI wieku. Wspólne wartości, wspólna literatura i kultura, wspólne życie codzienne”. Zgodnie z tradycją temat został zaproponowany przez studentów podczas przedostatniej konferencji, która odbyła się w roku ubiegłym w Niemczech.

Wybór miejsca na tegoroczne kolokwium z tak sprecyzowanym tematem nie był przypadkowy. Idealnym miejscem wydawał się Międzynarodowy Dom Spotkań Młodzieży w Krzyżowej, działający pod patronatem Fundacji „Krzyżowa” dla Porozumienia Europejskiego.

I tak 5 listopada powitaliśmy naszych francuskich i niemieckich gości na dziedzińcu okazałego obiektu w Krzyżowej kojarzącego się większości ze słynną mszą pojednania z 1989 r., w której uczestniczyli Tadeusz Mazowiecki i Helmut Kohl.

Po krótkim odpoczynku (francuscy goście musieli pokonać 28-godzinną podróż), nastąpił podział całej 64-osobowej grupy studentów na sekcje tematyczne, w których zgodnie z tradycją uczestniczyli studenci ze wszystkich krajów. Zasadą jest bowiem wspólna praca i wspólne poznawanie siebie nawzajem jak również sprawdzanie swoich umiejętności językowych, albowiem językiem konferencyjnym jest język niemiecki. Studenci Filologii Germańskiej naszego uniwersytetu

mieli wielkie pole do popisu: w każdej grupie uczestniczyli z jednej strony rodzimi użytkownicy tego języka, z drugiej strony studenci germanistyki z Francji, których poziom językowy nie napawał nas wielką euforią.

Zajęcia odbywały się w 5 grupach roboczych:

- 1) Literatura europejska/literatura w Europie/kształcenie literackie w Europie.
- 2) Wrogość panująca w Europie w stosunku do obcego narodu (przyczyny, następstwa, możliwości przeciwdziałania)
- 3) Narodowy własny obraz i obraz obcokrajowca
- 4) Media w Europie (filmy kultowe, filmy o treściach europejskich, produkcja europejska)
- 5) Formy spędzania wolnego czasu – element europeizacji (poglądy studentów)

Pierwszy wspólny wieczór integracyjny upłynął pod znakiem elementów narodowych. Polscy studenci zaproponowali małe przedstawienie z tradycyjnym powitaniem chlebem i solą, studenci niemieccy przedstawili swój kultowy film „Feuerzangenbowle” wraz z sympatycznym poczęstunkiem.

Oprócz typowej pracy w grupach tematycznych podczas tzw. workshop studenci mieli możliwość zapoznania się z historią miejscowości Krzyżowa oraz z jedną z jej bohaterek – dziewięćdziesięcioletnią panią dr Freyą von Moltke, żoną straconego w 1945 r. przez nazistów Hellmutha Jamesa von Moltke, jednej z centralnych postaci ruchu oporu znanego z historii II wojny światowej jako „Krağ Krzyżowej”.

Bardzo ważnym wydarzeniem dla studentów była całodniowa wycieczka do Wro-

clawia, o którym opowiadali przewodnicy w języku niemieckim. W programie zwiedzania znalazło się nie tylko stare miasto, Uniwersytet Wrocławski ze słynną aulą Leopoldinum i Ostrów Tumski, ale również Panorama Raclawicka. Uwieńczeniem dnia było przedstawienie operowe C. M. von Webera „Wolny strzelec” (oczywiście w języku niemieckim). Wrażenie na uczestnikach kolokwium wywarło również zwiedzanie pobliskiej Świdnicy z jej słynnym Kościołem Pokoju.

W ostatni dzień konferencji tradycyjnie nastąpiła prezentacja wyników pracy po-

szczególnych grup tematycznych. Różnorodność pomysłów dotycząca formy przedstawiania wyników pracy była imponująca. Świadczyła ona o zapale studentów i wyraźnej integracji polsko-francusko-niemieckiej, co stanowiło ukoronowanie sformułowanego tematu. Doskonałą pomoc w prezentacji wyników pracy studentów przynosiła wspólna baza „medialna” pomieszczeń konferencyjnych Międzynarodowego Domu Spotkań Młodzieży w Krzyżowej.

O udanym przedsięwzięciu, wspartym przez władze naszego uniwersytetu świadczą opinie, formułowane na gorąco przez studen-

tów oraz opiekunów niemieckich i francuskich podczas spotkania w Krzyżowej, jak również listy z podziękowaniami przesłane po zakończeniu kolokwium z uniwersytetów w Vechcie i Angers adresowane do Instytutu Filologii Germańskiej.

Tradycyjnie ostatnim elementem kolokwium był wybór tematu na przyszłoroczne spotkanie – tym razem we Francji. Studenci w międzynarodowym składzie zdecydowali o formule tematu: „Miłość i partnerstwo – stare i nowe formy”.

Lilianna Sadowska

Konferencja naukowa

Na listopad 2002 r. planowana jest międzynarodowa konferencja naukowa pt. *Pro-*

wincja w literaturze. Śląsk jako kraina wspomnień i imaginacji. Organizatorami z ramie-

nia Instytutu Filologii Germańskiej będą: dr Robert Buczek, dr Paweł Zimniak.

Ostatnie osiągnięcia Instytutu Filologii Germańskiej

a) Wydane książki:

- *Germanistyka 15*, red. Augustyn Mańczyk, Paweł Zimniak, Zielona Góra 2000,
- *Sprachkontakte und Literaturvermittlung*, red. Augustyn Mańczyk, Paweł Zimniak, Zielona Góra 2001 (1 pozycja wydana przez Instytut pod nowym szyldem Uczelni),
- *Zwischen schlesischer Heimatliebe und Weltbürgertum*. Richard Wolf zum 100.

Geurtstag, wyd. Eugeniusz Klin i Eva Reinecke, Murnau/Obb.

- Eugeniusz Klin, *Tradition und Gegenwrt. Studien zur Literatur Schlesiens*, Würzburg 2001.

b) pracownicy Instytutu: dr Anna Garycka i dr Tadeusz Zuchewicz przygotowują habilitację – termin ukończenia 2002/2003.

c) w ostatnich trzech latach Instytut wzbogacił się o 5 doktorów.

d) w grudniu 2001 r. udział w międzynarodowej konferencji organizowanej przez Uniwersytet Techniczny w Dreźnie wezmą: dr Robert Buczek, dr Paweł Zimniak.

e) udział w konferencji i uroczystości przyznania ważnej nagrody literackiej Eichendorffa in Wangen nad Jeziorem Bodeńskim wezmą prof. Eugeniusz Klin, dr Robert Buczek, dr Paweł Zimniak.

opr. Robert Skobelski

Instytut Filozofii

Wykład prof. dra hab. Jacka Juliusza Jadackiego

13 listopada, odbyło się ważne dla naszej uczelni spotkanie w ramach Zielonogórskiego Konwersatorium Filozoficznego, podczas którego prof. dr hab. Jacek Juliusz Jadacki wygłosił wykład pt. „Relatywizm karykaturą racjonalizmu? Na marginesie książki A. Groblera *Prawda a względność*”. Pracujący w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego profesor Jadacki (autor ponad dwustu prac naukowych) odwiedził Uniwersytet Zielonogórski m.in. dlatego, że recenzował rozprawę doktorską Macieja Witka nt. *Deflacyjna koncepcja prawdy*, którą *nota bene* uznał za znakomitą.

Wykład zapowiadano jako krytykę książki prof. Adama Groblera. Rzeczywiście, rozważania Jadackiego zawierały elementy krytycyzmu, jednak wymowa całego wystąpienia była inna. Na początku Jadacki zgodził się z Groblerem co do tego, iż względność pojęciowa nie pociąga za sobą relatywizmu oraz że różnorodność kulturowa nie dowodzi tezy relatywizmu. Następnie gość z Warszawy

dokonał drobiazgowej i niezwykle rzetelnej analizy fragmentów książki Groblera, w których jej autor zakwestionował wartość tzw. argumentu z samoodniesienia. Jadacki ujawnił szereg nieoczywistych reguł wnioskowania użytych *implicitie* w tekście, proponując w związku z tym pewne modyfikacje.

Po wykładzie przyszedł czas na dyskusję. Jako pierwszy, głos zabrał autor wspomnianej książki – prof. Grobler, który był wyraźnie zadowolony z wystąpienia Jadackiego, pomimo przedstawionej krytyki. Otóż Jadacki nieprzypadkowo wybrał akurat ten wątek z pracy Groblera. *Prawda a względność* (2000) jest kontynuacją książki *Prawda i racjonalność naukowa* (1993), w której Grobler starał się odeprzeć antyrealizm. Po rozprawieniu się z antyrealizmem przyszedł czas na relatywizm. Ten jednak, zdaniem Groblera, nie taki jest straszny, jak go malują. Dlatego jednym z głównych wątków ostatniej książki Groblera jest próba wykazania, że powszechna we współczesnej filozofii

względność, w szczególności pojęciowa, nie pociąga za sobą relatywizmu. Z tym właśnie zgodził się Jadacki twierdząc ponadto, że czuje się zwolniony z poważnego traktowania relatywizmu, dopóki sami relatywiści nie sformułują *explicitie* swej tezy (której rzekomo bronią); to zaś stanowi argument przeciwko relatywizmowi.

Rzecz jasna nie wszyscy podzielają stanowisko Groblera i Jadackiego. Dlatego jako następni głos zabrali oponenci: profesorowie Wojciech Sady i Kazimierz Jodkowski. Wkrótce do dyskusji dołączył prof. Andrzej Wiśniewski oraz prof. Jerzy Szymura z UJ (drugi z recenzentów dysertacji Witka). Nie zabrakło także głosów studentów. Dyskusja nabierała tempa i stawała się coraz bardziej gorąca. I nie wiadomo kiedy by się zakończyła, gdyby w pewnym momencie nie powiadomiono jej uczestników, że stygnie obiad...

Stanisław Hanuszewicz

Warsztaty logiczno-filozoficzne

W dniach 15.-17. listopada 2001 r. w Instytucie Filozofii odbyły się warsztaty logiczno-filozoficzne *I Flemish – Polish Workshop on Adaptive and Erotetic Logics and their Applications to the Philosophy of Sciences*. Organizatorami warsztatów byli dr hab. Adam Grobler, prof. UZ oraz dr Mariusz Urbański. To pierwsza z cyklu konferencji, które stanowić będą wspólne przedsięwzięcie Zakładu Logiki i Metodologii Nauk IF UZ oraz *Centre for Logic and Philosophy of Science* Uniwersytetu w Gandawie (Belgia), organizowane w ramach umowy o współpracy pomiędzy uniwersytetami w Gandawie i Zielonej Górze.

W warsztatach, oprócz naukowców

z Gandawy (11 osób) i Zielonej Góry (6) wzięli udział również logicy i filozofowie nauki z Brukseli (2), Torunia (2), Poznania (2) i Lublina (2). Wygłoszono 22 referaty, których tematyka ogniskowała się wokół zastosowań logiki pytań (rozwijanej w Zielonej Górze głównie przez prof. Andrzeja Wiśniewskiego) na gruncie logik adaptatywnych (rozwijanych w Gandawie przez prof. Diderika Batensa) oraz aplikacji opracowywanych w obu ośrodkach formalnych technik do analizy, zarówno normatywnej jak i opisowej, naukowych procesów poznawczych i rozumowań (prof. prof. Erik Weber, Adam Grobler, Wojciech Sady, dr Joke Meheus).

Warto dodać, że we wrześniu 2001 r. polsko-flandryjska komisja mieszana zakwalifikowała do realizacji w ramach 6. Programu Dwustronnej Współpracy Naukowo-Technicznej między Polską a Flandrią (na lata 2002-2004) wspólny program badawczy Instytutu Filozofii UZ oraz *Centre for Logic and Philosophy of Science* zatytułowany *A formal study of topics from the philosophy of the science, especially in terms of adaptive and erotetic logics and of their combination*. Kierownikiem programu ze strony polskiej jest prof. Adam Grobler, ze strony belgijskiej natomiast – prof. Erik Weber.

Mariusz Urbański

Instytut Historii

Sesja naukowa

11 grudnia 2001 r. o godz. 11.30 w auli „C” budynku Campusu B odbędzie się sesja naukowa pt. *Symbolika samorządu miejskiego na przykładzie Zielonej Góry*. Organizatorami sesji są Polskie Towarzystwo Historyczne Oddział w Zielonej Górze i Pracownia Heraldyczna Instytutu Historii UZ. Z referatami wystąpią: prof. dr hab. Czesław Osekowski, prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski, dr Zbigniew Bujkiewicz, dr Stanisław Kowalski, dr Stefan Dąbrowski. Obrady zakończy pokaz dawnej ikonografii Zielonej Góry ze zbiorów

Muzeum Ziemi Lubuskiej, który zaprezentuje mgr Tomasz Kowalski.

Symbolika samorządów terytorialnych posiada w Polsce wielowiekowe tradycje. Wielka reforma administracyjna kraju jaka dokonała się w ciągu ostatnich dziesięciu lat w Rzeczypospolitej Polskiej, postawiła przed odrodzonymi samorządami lokalnymi, szereg nowych zadań. Jednym z nich było zapoczątkowanie działań mających na celu przywrócenie historycznych herbów miast, bądź też ustanowienie nowych znaków i symboli sa-

morządów gminnych, powiatowych i wojewódzkich. Stanowienie własnych herbów i symboli miało być niezwykle istotnym elementem świadomości swojej tożsamości i historii oraz integracji – wokół „małej ojczyzny”, jaką stanowi gmina, miasto, powiat, czy też województwo.

Uczestnicy grudniowej sesji podejmą próbę oceny kształtowania się i rozwoju symboli samorządowych na przykładzie Zielonej Góry, koncentrując się przede wszystkim na herbach, pieczęciach oraz flagach.

Robert Skobelski

Katedra Komunikacji Językowej i Społecznej

Przegląd Studenckiej Twórczości Dziennikarskiej 2001

Przegląd odbył się 6 grudnia w auli C (campus B UZ przy ul. Wojska Polskiego). Jego organizatorem była Katedra Komunikacji Językowej i Społecznej UZ. Z pomocą finansową przyszedł Urząd Miejski, zaś techniczną zielonogórska firma Vadim. Patronat medialny nad imprezą objęło Akademickie Radio Index. Przegląd cieszył się dużym zainteresowaniem. Wspaniałej atmosferze przeglądu towarzyszył jednocześnie duch rywalizacji między jego uczestnikami. Studenci zgłosili 60 materiałów prasowych (z czego 7 zakwalifikowano i wydano w specjalnej broszurze), 20 materiałów radiowych (zaprezentowano 10) oraz dwa wydania Wiadomości Akademickich. Przesłuchiwanie i oglądanie zgłoszonych materiałów trwało 4 godziny. Jury (red. Małgorzata Kor-

doń z „Gazety Lubuskiej”, red. Dorota Zyń z Radia Zachód, red. Agnieszka Likszo z TVP3 Lubuskiej oraz Jan Szachowicz z Urzędu Miasta i prof. Marian Bugajski, kierownik Katedry Komunikacji Językowej i Społecznej) udało się na obrady. Głosowała również publiczność. Oto wyniki:

- I nagroda w dziedzinie prasowej – Igor Gębarowski z IV roku FPD za reportaż pt. „Nowa Juma”, opowiadający o młodych złodziejach spod granicy polsko-niemieckiej,
- I nagroda w dziedzinie radiowej – Marzena Wróbel z III roku FPD za reportaż pt. „Czy ktoś jest winny?”, traktujący o samobójczej śmierci nastolatki ze Zbąszynia,
- druga I nagroda w dziedzinie radiowej –

Kamila Kowalska za reportaż pt. „Że życie jest snem”, poświęcony filmowcom z zielonogórskiej grupy Sky Piastowskie,

□ nagroda p[ubliczności – Igor Gębarowski i Łukasz Łuczkiwicz za wiadomość telewizyjną dotyczącą żywienia w stołówkach uniwersyteckich.

Swoje wyróżnienie przyznali również pracownicy dydaktyczni KKJiS. Otrzymała je Katarzyna Buchwald z III roku FPD za felieton prasowy pt. „Pęknać balonik czyli językoznanstwo w Stumilowym Lesie”, w którym Autorka wykazała się wielką błyskotliwością i wrażliwością językową.

Przegląd Studenckiej Twórczości Dziennikarskiej zaszczylił swoją obecnością rektor UZ prof. Michał Kisielewicz.

Magdalena Stęciąg